

ANOTACE

Aby se mohlo římské právo vůbec vytvořit a fungovat, bylo nutné, aby se vytvořila komunita lidí, která se identifikuje ve vztahu ke svému okolí. Právní normy, které v této komunitě vznikly, a které byly na počátku jejich hypotetické existence velmi jednoduché, byly postupem času a v souvislosti s tím, jak se ona komunita vyvíjela, dále rozvíjeny. Výsledkem je pak propracovaný systém římského práva, který k nám promlouvá dodnes. Předkládaná práce se snaží vystihnout základní procesy při formování římského národa a při jeho cestě k definici římského občanství. V případě Římanů se ale nemůžeme přidržit jednoduchých definičních znaků, jako je jazyk (protože latinský jazyk sdílely i další národy starověké Itálie) nebo náboženství (protože antický polyteismus prostupoval jednotlivými kulturami dané doby) nebo teritorium. Práce tedy otevírá náhledy do průniku římské kultury s těmi starověkými kulturami, s nimiž měla mnoho příbuzného, a které ji do značné míry formovaly a věnuje se i roli náboženství při formování prvotní římské společnosti. Výsledkem je pak pokus o definici římského národa, tedy personálního prostoru pro vznik a vývoj římského práva a přiblížení interakce mezi formálním právním institutem (*civitas romana*) a živým sociálním organismem (*populus romanus*).